

امارت اسلامی افغانستان
وزارت ارشاد، حج و اوقاف
ریاست ارشاد و انسجام امور مساجد
آمریت ارشاد و دعوت
مدیریت عمومی تنظیم خطبه ها

رهنمای خطبه روز جمعه مؤرخ: ۱۴۴۳/۶/۳ هجری قمری مطابق ۱۴۰۰/۱۰/۱۷ هجری شمسی

سرپرستی ایتام و کمک به آنها تنها مسئولیت نظام (امارت) نمی باشد، بلکه اولیاء ایشان و همه ملت افغانستان در این مورد مسئولیت دارند

الحمد لله الذي أمر بالإحسان إلى الأيتام، ووعده من أحسن إليهم بالجنان، والصلاة والسلام على سيدنا محمد، وآله وأصحابه أهل الفوز والرضوان، أما بعد :

فقد قال الله تعالى في محكم كتابه وهو أصدق القائلين: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْأَجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْأَجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا} النساء : (۳۶)

و قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا) [صحيح البخارى]

تعريف يتيم :

یتیم آن اطفالی را گفته میشود که قبل از سن بلوغ پدرشان وفات کرده باشد.

(قال في الأصلِ وَالْيَتِيمُ كُلُّ مَنْ مَاتَ أَبُوهُ وَلَمْ يَبْلُغِ الْحُلُمَ غَنِيًّا كَانَ أَوْ فَقِيرًا) [البحر الرائق]

یتیم اگر چه از نعمت ناز و نوازش پدر محروم است ولی از رحمت الله تعالی محروم نیست ، لطف و مهربانی الله شامل حال او است:

در افغانستان یتیم ها عبارت از تمام اطفالی اند؛ که پدران شان در دوران اشغال در جهاد مقدس شهید شده اند و یا پدران شان در صفوف رژیم گذشته کشته شده اند یا اینکه پدران شان به مرگ طبیعی و یا دیگر حوادث وفات کرده اند.

جامعه اسلامی یک جامعه بهتر و همکار با یکدیگر میباشد ، و حیثیت بدن واحد را دارد اگر یک عضو آن به درد آید دیگر اعضا را هم به درد می آورد ، الله تعالی حقوق همه را به طور عموم و به طور خاص از حقوق بیوه زنان و یتیمان حفاظت میکند الله تعالی رفتار نیک را با یتیم سفارش کرده است تا اینکه او احساس تنهایی نکند و از حقوق آنها حفاظت میکند و میفرماید: کسیکه مال یتیم را به ظلم میخورد مثلیکه آتش را به شکم خود می اندازد.

دین مقدس اسلام کمک به یتیمان و به سرپرستی آنها تأکید نموده ؛ از نظر دین مقدس اسلام کمک به یتیمان فوائد دنیوی و اخروی دارد:

تاریخچه یتیم نوازی:

مشکل یتیمی از پدیده های طبیعی ، اجتماعی به شمار می آید که از دیر باز در جوامع بشری مطرح بوده و شواهد بسیاری مبنی بر توجه به یتیمان و کودکان بی سرپرست از گذشته های دور وجود دارد. از آنجا که انسان دارای عقل و عاطفه آفریده شده است داستانهای اکرام و ترحم در مورد یتیم از گذشته های دور نقل شده است. همچنان موضوع یتیم و یتیمی و دوری از والدین از لحاظ عاطفی بحدی است که حتی به حیوانات نیز تأثیر گذار بوده است

،بناءً همکاری و احسان به یتیم ریشه در همه ادیان الهی دارد. پیامبرانی چون حضرت موسی علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام به شدت از حقوق یتیمان طرف داری کرده و ظلم به یتیمان را از گناهان کبیره شمرده اند. در عصر جاهلیت و قبل از اسلام، نزاع ارباب تصرف کردن مال یتیم ارزشی نداشت و همواره او را به خواری، سستی و بیچارگی و فقر توصیف می کردند.

با طلوع خورشید اسلام، جاهلیت رخت بر بست و نظام صحیح جای گزین آداب، عرف، سنت های اخلاقی جاهلانه شد و یتیم نیز از موقعیت و جایگاه ویژه ای برخوردار شد. دین مبین اسلام به عنوان کامل ترین و جامع ترین دین الهی، همواره مستضعفان و محرومان جامعه را زیر حمایت خویش داشته است و در این میان ایتم بیشتر از سایر محرومان مورد عطف و مهربانی قرار گرفته اند. برای توضیح موضوع ایتم در اسلام کافی است که بدانیم که مسائل و موضوعات راجع به یتیم (۲۳) بار در آیات قرآن کریم وارد شده است.

قرآن کریم و سیرت نبوی صلی الله علیه و سلم امر سرپرستی کودکان یتیم را از بهترین و پسندیده ترین امور به حساب می آورند و مؤمنان را در این راستا راهنمایی و تشویق می نمایند تا در جامعه یتیمی آواره نماند و از جانب مؤمنان نیازهای آنها برطرف شود.

به اساس هدایات اسلام؛ فقهاء در مصادر فقه در باره ایتم مسائل و احکام زیادی را بیان کرده اند. و این همه دلیل واضح بر این است که در اسلام موضوع یتیم مهم است که حفاظت از حقوق ایتم و کفالت آنها یک امر ضروری است

سرپرستی ایتم کمک به آنها تنها مسئولیت نظام (امارت) نیست بلکه اولیای آنها از همه مقدم تر مسئولیت دارند از قبیل اقارب نزدیک آن: پدر کلان، کاکا، برادر جوان، خواهر، ماما، پسران کاکا، پسران ماما، وصی و عام مسلمانان در این باره مسئولیت دارند که درباره خورد، نوش، پوشاک و صحت آنها مسئولیت ایمانی، اخلاقی خود را اداء نمایند.

امام نووی رحمه الله علیه در مورد کفالت یتیم فرمودند: (كَافِلُ الْيَتِيمِ الْقَائِمُ بِأَمْرِهِ مِنْ نَفَقَةٍ وَكَسْوَةٍ وَتَأْدِيبٍ وَتَرْبِيَةٍ وَغَيْرِ ذَلِكَ وَهَذِهِ الْفَضِيلَةُ تَحْصُلُ لِمَنْ كَفَلَهُ مِنْ مَالِ نَفْسِهِ أَوْ مِنْ مَالِ الْيَتِيمِ بِوِلَايَةِ شَرْعِيَّةٍ وَأَمَّا قَوْلُهُ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ فَأَلْذِي لَهُ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا لَهُ كَجَدِّهِ وَأُمِّهِ وَجَدَّتِهِ وَأَخِيهِ وَأُخْتِهِ وَوَعَمِّهِ وَخَالَهِ وَوَعَمَّتِهِ وَخَالَتِهِ وَغَيْرِهِمْ مِنْ أَقَارِبِهِ وَالَّذِي لِغَيْرِهِ أَنْ يَكُونَ أَجْنَبِيًّا) شرح النووی

ترجمه: سرپرست یتیم کسی را گفته میشود که همه امورات و کارهای یتیم را سرپرستی کند از قبیل نفقه، لباس، تربیه و سایر امورات او را به انجام برساند. این فضیلت نصیب کسی میشود که کفالت یتیم را از مال خود اجراء کند و یا هم به طور ولایت شرعی و کفالت یتیم از مال یتیم اجراء کند بعضی اوقات کفالت یتیم را اقارب نزدیک او بدوش میگیرد مانند: پدر کلان، مادر کلان، برادر، مادر یتیم، خواهر، کاکا، ماما و دیگر اقارب او؛ و گاهی بیگانگان سرپرستی آن را بدوش میگیرد.

صحابه کرام در باره سرپرستی و حفاظت آنها یکی از دیگر سبقت میکردند و اطفال یتیم را مانند اولاد خود حفاظت میکردند، و این اخلاق نیک در بین امت اسلامی تا یک زمان طولانی جریان داشت و قتیکه استعمار کفر در بین مناطق مسلمانها داخل شدند این اخلاق را از مسلمانان گرفتند (مجله فقه الاسلامی)

دستور قرآن کریم در یتیم نوازی :

خداوند متعال در این باره می فرماید: {وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا} النساء: (۵)

ترجمه: به آنها روزی دهید و لباس بر آنها بپوشانید و سخن شایسته با آنها بگوئید.

الله تعالی قباحت کسانی را بیان نموده که یتیمان را به زور از خود می رانند: { أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ، فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ، وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ } الماعون: (۱-۳)

ترجمه: آیا دیدی ودانستی حال کسی را که جزاء و سزاء قیامت را دروغ می شمارد؛ او همان کسی است که یتیم را به خشونت می راند؛ و دیگران را به طعام دادن نادار ترغیب نمیدهد.

و همچنان الله تعالی در آیه دیگر قرآن کریم میفرماید: { إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا } النساء: (۱۰)

ترجمه: شکی نیست آنانی که مالهای یتیمان را به ستم به تبدیل یا خلط و غیره میخورند در شکم های خویش آتش دوزخ میخورند و پرمیکنند و به دوزخ خواهند درآمد.

الله تعالی در جای دیگری میفرماید: { فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ } الضحی: (۹)

ترجمه: هرگاه چنین است پس یتیم را خوار و زبون مکن .

همچنان الله تعالی در جای دیگر قرآن کریم میفرماید: { وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ } البقرة: (۲۲۰)

ترجمه: و از تو در باره یتیمان سوال میکنند بگو خیرخواهی برای آنان بهتر است .

الله تعالی در جای دیگر قرآن کریم میفرماید: { إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا وَيُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا } الانسان: (۵-۹)

ترجمه: شکی نیست که نیکوکاران از جام شرابی مینوشند که آمیزه آن کافور است؛ و کافور نام چشمه ای است که بندگان الله از آن مینوشند و هر جا که بخواهند به گونه شگفت آوری آن را روان میکنند؛ بندگانیکه به نذر خود وفا میکنند و از روزی که عذاب آن گسترده و همه گیر است میترسند؛ و به مستمندان و یتیمان و اسیران غذا میدهند با آن که آن غذا را دوست میدارند؛ با آنها میگویند ما شمار را تنها بخاطر دیدار روی الله غذا میدهیم و از شما پاداش و سپاس گذاری نمی خواهیم .

سفارش رسول خدا صلی الله علیه وسلم در باره یتیمان :

گذشته از سفارش های وحیانی در قرآن کریم رسول الله صلی الله علیه وسلم نیز که خود رحمة للعالمین هستند؛ در مورد یتیمان سفارش های فراوانی نموده و به امت اسلامی در باره اکرام و پاس داشت حقوق آنان دستور داده است .

در این قسمت روایات رسول خدا صلی الله علیه وسلم را باز گو مینماییم: { امام احمد بن حنبل در مسند خود حدیثی را ذکر کرده که در آن به اکرام ایتم امر شده: عَنِ السَّائِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: جِيءَ بِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ جَاءَ بِي عُمَيْرُ بْنُ عَفَّانَ، وَرُحَيْبٌ، فَجَعَلُوا يَتَنُونَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَعْلَمُونِي بِهِ قَدْ كَانَ صَاحِبِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ قَالَ: قَالَ: نَعَمْ. يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَنَعَمْ الصَّاحِبُ كُنْتُ، قَالَ: فَقَالَ: يَا سَائِبُ انْظُرْ أَخْلَاقَكَ الَّتِي كُنْتَ تَصْنَعُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَاجْعَلْهَا فِي الْإِسْلَامِ، أَقْرَ الضَّيْفِ، وَأَكْرَمَ الْيَتِيمِ، وَأَحْسِنُ إِلَى جَارِكَ } مسند أحمد

ترجمه: سائب بن عبدالله می گوید: در روز فتح مکه من نزد رسول خدا صلی الله علیه وسلم آورده شدم ... رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود: ای سائب! مواظب اخلاق خودت باش، همان اخلاقی را که در جاهلیت داشتی در اسلام نیز بر همان خوی باش؛ پس مهمان را گرامی دار، و یتیم را احترام کن و به همسایه ات نیکی نما.

در روایت دیگر آمده است که رسول الله صلی الله علیه وسلم میفرماید: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا». البخاری

ترجمه: من و سرپرست یتیم در جنت اینطور یکجا میباشیم و به انگشت سبابه و وسطی خویش اشاره نمود و در بین این انگشتان خود کمی فاصله کرد.

امام ابن بطل رحمة الله علیه در شرح این حدیث چنین فرموده: (شخصی که این حدیث را میشنود بر او لازم است که بر این حدیث عمل نماید، تا در بهشت دوست و رفیق نبی صلی الله علیه وسلم باشد؛ و در آخرت از این مرتبه مقام بالاتر نیست) فتح الباری- ابن حجر ۱۰-۴۳۶

رسول الله صلی الله علیه وسلم همیشه تأکید میکرد با یتیمان رفتار خوب بکنید، در بعضی از روایات آمده است که رسول الله صلی الله علیه وسلم در باره خوردن مال یتیم به الفاظ بسیار شدید منع کرده است

قال رسول الله صلی الله علیه وسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْرَجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ : الْيَتِيمِ وَالْمَرَأَةِ» ابن ماجه

ترجمه: از ابو هریره رضي الله عنه روایت شده گفت که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: ای الله! من خوردن حق دو ضعیف را بالای مردم حرام گردانیده ام؛ حق یتیم و حق بیوه زن.

در حدیث دیگری چنین آمده است: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : (خَيْرُ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ ، وَشَرُّ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُسَاءُ إِلَيْهِ) سنن ابن ماجه

ترجمه: ابوهریره رضي الله عنه روایت میکند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: بهترین خانه در بین مسلمانان آن خانه ای است که یتیم در آن تربیه میشود و بدترین خانه در بین مسلمانان آن خانه ای است که یتیم در آن باشد و به آن بد رفتاری شود.

وظایف ما در قبال ایتام:

۱- همراه یتیم محبت کردن:

نیاز به محبت و توجه در هر انسانی وجود دارد و همین علت عامل است که سبب رشد انسان می شود، حال آن که این نیاز و خواسته در کودکان شدید تر است و این نیاز به وسیله والدین رفع می گردد. پس یتیم در کودکی از این نعمت محروم است و لذا در اسلام چه بسیار سفارشی به نوازش کودک یتیم شده و به محبت نسبت به یتیم، اجر و منزلت فراوانی نزد خدا وجود دارد.

در زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم یک نفر به نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم از سختی قلب خود شکایت کرد، پیامبر علیه السلام برایش فرمود:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه : أَنَّ رَجُلًا شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسْوَةَ قَلْبِهِ فَقَالَ لَهُ: « إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يَلِينَ قَلْبُكَ؛ فَاطْعِمِ الْمَسْكِينِ، وَامْسَحِ رَأْسَ الْيَتِيمِ» رواه احمد

ترجمه: اگر میخواهی که قلبت نرم شود به مساکین طعام بده و بر سر یتیمان دست کش کن .

۲- حفاظت مال یتیم:

به سر پرست یتیم مناسب است که از اموال یتیمان حفاظت کند الله تعالی جل جلاله میفرماید: به خوردن مال یتیم نزدیک مشوید؛ {وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ} {الاسراء: (۳۴)}

ترجمه: و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به طریقه نیکو تا اینکه به جوانی خود برسد.

در آیه دیگری میفرماید: {إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا} النساء: (۱۰)

ترجمه: کسانی که مال یتیمان را به ظلم میخورند یقیناً این مال ها به شکم آنها به آتش بدل میشود و عنقریب است که به آتش جهنم انداخته میشوند .

در آیه دیگری میفرماید: { وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا } .النساء: (۲)

ترجمه: و اموال یتیمان را پس از بلوغ به دست آنها دهید، و مال بد و نامرغوب خود را به مرغوب آنها تبدیل نکنید و اموال آنان را به ضمیمه اموال خود مخورید، که این گناه بس بزرگ است.

۳- سرپرستی یتیم :

یکی از محاسن اخلاق ، سرپرستی ایتم و مهربانی به آنها است . باید دانست که کودک یتیم نیازهای متعددی دارد که از جمله آنها داشتن کانون خانوادگی و داشتن فردی به عنوان تکیه گاه است . در فرهنگ اسلام بهترین وسیله برای رفع کمبودهای یتیمان آن است که کودکان یتیم ، جز عائله انسان قرار گیرد و مساعدت ها و کمک ها نسبت به آنها محترمانه انجام شود تا آنان احساس حقیری نکنند.

۴- ظلم نکردن به ایتم:

در منشور اخلاقی هر انسان آگاه ، ظلم به دیگران عملی ناشایسته است و این در مورد کودکان قطعاً بدتر است چه برسد به این که آن کودک یتیم و بی سرپرست باشد که در این صورت گناهی عظیم است آن چنان که در آیه قرآن کریم آمده : { أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالذِّينِ ، فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ وَلَا يَحِضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ } الماعون: (۱-۳) **ترجمه:** آیا دیدی کسی را که دین را تکذیب می کرد پس آن کسی که یتیم را رد می کند و دیگران را تشویق به اطعام مسکین نمی کند.

۵- همکاری و احسان یتیم :

ضرورت محبت ورزی و نوازش یتیم مسئله ای است که از آیات و روایات به سادگی قابل فهم است و اگر کسی از این فرمان الهی سرباز زند ، مؤاخذه و سرزنش قرار می گیرد . خداوند در مورد برخی از افراد می فرماید: { كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ (۱۷) وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ } .الفجر: (۱۷-۱۸) **ترجمه:** هرگز چنان نیست که شما می پندارید ، بلکه شما یتیم را گرامی نمی دارید؛ و همدیگر را بر طعام دادن مستمندان ترغیب نمی دهید.

پاداش های یتیم نوازی:

۱- زندگی در جنت:

در احادیث مختلف آمده است جنت برای کسانی تضمین شده است یتیم را جا بدهند

۲- نرم شدن قلب و برآورده شدن حاجت :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده: (أُتِحِبُ أَنْ يَلِينُ قَلْبِي وَ تَدْرِكَ حَاجَتِي ؟ اِرْحَمِ الْيَتِيمَ وَ امْسَحِ رَأْسَهُ وَ أَطْعَمَهُ مِنْ طَعَامِكِ يَلِينُ قَلْبِي وَ تَدْرِكَ حَاجَتِي) . [جامع معمر بن راشد]

ترجمه: آیا دوست داری دلت نرم و خواسته ات بر آورده شود ؟ بر یتیم ترحم کن و دست محبت بر سر او بکش و از غذای خود به او بخوران تا قلبت را نرم کند و به حاجتی برسی .

۳- ترفیع درجات و محو سینات:

رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمود : (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَلِي مُسْلِمًا يَتِيمًا فَيُحْسِنُ وَلَا يَتَّهَهُ فَيَضَعُ يَدَهُ عَلَىٰ رَأْسِهِ إِلَّا رَفَعَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ دَرَجَةً وَ كَتَبَ لَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ حَسَنَةً وَ مَا عَنْهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَيِّئَةٌ) [بغية الباحث عن زوائد مسند الحارث للهيثمي] (۲/ ۸۵۲)

ترجمه: سوگند به کسی که جانم در قبضه ای قدرت اوست، هر مسلمانی که سرپرستی یتیمی را بر عهده بگیرد و به خوبی از عهده ولایت و سرپرستی آن یتیم بر آید و دست محبت بر سر او بکشد، به عدد هر مویی که از زیر دستش می گذرد، خداوند متعال، مقام او را یک درجه بالا میبرد و برای هر مو یک ثواب در نامه ای عمل وی مینویسد و برای هر مو یک گناه از او محو می کند.

کمک و پرورش یتیمان :

بعضی فائده های کمک و پرورش یتیمان قرار ذیل است:

- 1- پرورش یتیم آنقدر شرف و فضیلت دارد که پرورش دهنده یتیم در بهشت همراهی نبی کریم صلی الله علیه و سلم جای دارد.
- 2- اجر و پاداش پرورش دهنده یتیم دوبرابر میشود در صورتیکه یتیم از اقارب او باشد.
- 3- پرورش یتیم برای او و مهیا کردن نفقه بر قلب پاک و فطرت سالم شخص دلالت میکند.
- 4- پرورش یتیم، مهر و محبت، دست نوازش را بر سر یتیم کش کردن، قلب یتیم را خوش ساختن، غم و غصه ای او را دور کردن مسئولیت همه گانی است.
- 5- کمک و پرورش یتیم علاوه بر اجر اخروی فائده زیاد دنیوی هم دارد.
- 6- پرورش یتیم در جامعه در حقیقت در عمران و آبادی جامعه سهم گرفتن و دور ساختن هر نوع نفرت، کینه و حسد و ایجاد محبت در جامعه است .
- 7- پرورش یتیم در حقیقت همراهی پیامبر صلی الله علیه و سلم اظهار محبت کردن است .
- 8- تربیت و کمک یتیم در حقیقت پاک کردن مال مسلمان است.

عاقبت بی توجهی به یتیمان :

- الف- فرزندانش به چنین سرنوشت گرفتار می شود.
- ب- برکات از زندگی آنها گرفته میشود.
- ج- نزولات و برکات آسمانی کم میشود.
- د- اساس محبت و مهر ورزی از بین میرود.
- و- در جامعه نفرت، کینه و حسد زیاد میشود .
- ه- و- ظلم کننده گان در حق یتیم در جهنم میروند

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته